

ת"פ 53104/08/16 - מדינת ישראל נגד מאיר שלוש (עציר) - הובא

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 53104-08-16 מדינת ישראל נ' שלוש(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופטת דנה מרשק מרום
מדינת ישראל - באמצעות פמ"מ וע"י עו"ד
ינאי גורני

המאשימה

נגד

מאיר שלוש (עציר) - הובא וע"י עו"ד ארז
אבוהב

הנאשם

גזר דין

כתב-האישום

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן, שגובש בהליך גישור שיפוטי, בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה לפי סעיף 332(5) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 [להלן: "חוק העונשין"], מעשה פזיזות ורשלנות ברכב לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין, שתי עבירות של הפרעה לשוטרי לפי סעיף 275 לחוק העונשין ונהיגה ללא רישיון בתוקף לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 07/07/16 הוצא צו מעצר כנגד הנאשם, וביום 02/08/16 בשעה 05:00 הגיעו שוטרים לבית גרושתו של הנאשם בשוהם לביצוע הצו. בזמן שהשוטרים שוחחו עם גרושתו של הנאשם, קפץ הנאשם ממרפסת הדירה בקומה השנייה לחצר בית בקומה הראשונה, נמלט בריצה מהמקום והשוטרים דלקו אחריו בעודם קוראים לו "עצור משטרה" מספר פעמים. הנאשם ברח מהמקום בלא שנתפס.

8 ימים לאחר מכן, ביום 10/08/16 בשעה 20:30 לערך, נהג הנאשם ברכב בלוד ונעמד בין כלי רכב חונים, הכל בשעה שלא היה בידו רישיון נהיגה בתוקף. רכב משטרה ובו השוטרים ציון ניסימוב (להלן: "ציון") ודולב מרדכי (להלן: "דולב") התקרב לנאשם ונעצר במקביל לרכב ובצמוד אליו. דולב ירד מהרכב המשטרה, פתח את דלת הנהג ברכב בו שהה הנאשם, הזדהה כשוטר והורה לנאשם לכבות את מנוע הרכב. בתגובה, החל הנאשם להזיז את ידיו לצדדים בכוונה למנוע מדולב להוציאו מהרכב. בשל

התנגדותו של הנאשם לצאת מהרכב, נאלץ דולב להשתמש בכוח. בשלב זה הנאשם נסע קדימה ואחורה עם הרכב ופגע ברכב מסוג ג'יפ שעמד לפניו. בהמשך, לחץ על דוושת הגז, פגע עם חזית רכבו בדלת ימין קדמית של הרכב המשטרתי וגרר את הרכב המשטרתי מנתיב נסיעתו - כל זאת כאשר דולב עומד במרווח הצר בין שני הרכבים והנאשם כמעט ופגע בו באופן שסיכן את חייו.

הנאשם נמלט מהמקום במהירות ובפראות, נסע לכיוון שדרות ירושלים בלוד, אז אבד עמו הקשר.

לאחר פרק זמן קצר אותר הנאשם כשהוא נוסע במהירות ברחוב ברמלה, חצה צומת רחובות ברמזור אדום, המשיך בנסיעה מהירה ופרועה בכביש 44, חצה שני צמתים נוספים באור אדום, נהג בפראות תוך שהוא מסכן עוברי דרך, ועבר בין נתיבים בדרך מסוכנת עד שהגיע לכיוון מחלף אלוף שדה, אז הצליח להימלט.

באותו יום, בשעה 23:00 לערך, נמצא הרכב כשהוא מוצת.

בהמשך, ביום 11/08/16, בשעה 02:00 הגיע הנאשם עם אחר למושב בית נחמיה, שם שכר צימר ובו הסתתר מהמשטרה. בשעה 06:30 לערך, לבקשת הנאשם, הגיעה מונית לאסוף אותו ואת האחר מהמושב לעיר לוד. בהגיעם לצומת גינתון, בעוד המונית עומדת באור אדום, הגיע כוח משטרתי למונית לצורך מעצרו של הנאשם. השוטרים הזדהו, הורו לו לעצור ואחזו את ידיו. הנאשם ניסה להשתחרר מאחיזתם של השוטרים וסירב לצאת מתוך המונית. לבסוף, הצליחו השוטרים להוציא את הנאשם מהמונית לצורך איזוקו, אך הנאשם החזיק את ידיו קרוב לחזהו וסירב להיאזק. כעבור זמן מה נעתר להוראות השוטרים ושחרר את ידיו.

בסיפא כתב-האישום המתוקן (סעיפים 19 ואילך) מצוין, כי במעשיו המתוארים ובאופן נהיגתו, סיכן הנאשם את בטיחותם של שני השוטרים שהיו במקום, נהג בדרך פזיזה ורשלנית מבלי שהחזיק ברשיון נהיגה והכשיל את השוטרים בשתי הזדמנויות.

תסקיר שירות המבחן

3. בהתאם להסדר נשלח הנאשם לקבלת תסקיר בעניינו ממנו למדתי, כי הנאשם כבן 53, גרוש בשנית, אב ל-4 ילדים, בעלים של סלון כלות, וטרם מעצרו התגורר עם גרושתו בשוהם.

הנאשם תיאר בפני קצינת המבחן את נסיבות ילדותו הקשות, כשמגיל 17 הסתבך בפלילים, אך הצליח להשלים 12 שנות לימוד במסגרת מאסריו. בנוסף, החל להשתמש בסם מסוג חשיש בגיל צעיר כשהמשך התדרדר לשימוש בסם מסוג הרואין, היה מכור לסמים קשים ולפני 25 שנים נגמל באופן עצמאי. בפער לכך מסר, כי נוהג לצרוך סמים באופן מזדמן גם כיום.

הנאשם גויס לשירות צבאי, אך לאחר כחצי שנה ועל רקע אירוע בו תקף את מפקדו, ערק מהצבא, ריצה עונש מאסר בכלא צבאי ובהמשך שוחרר משירות צבאי. לאחר מכן, עבד עם אביו במפעל לייצור נעליים ובהמשך הפך לבעלים של מפעל וחנויות נעליים. ב-6 השנים האחרונות מנהל ביחד עם גרושתו

סלון לכלות ומזה 13 שנים הם חיים יחד ומנהלים משק בית משותף, למרות הגירושים, כשלא ברור הרקע לבחירותיהם אלו והשלכותיהם עליהם ועל ילדיהם.

באשר לעבירות הנוכחיות, הנאשם הביע חרטה על מעשיו, אך השירות התרשם מהתייחסות מטשטשת לחומרת העבירות ומקבלת אחריות חלקית למעשיו. הנאשם הסביר את התנהגותו הבעייתית על רקע תחושות חרדה נוכח הגעת שוטרים לביתו והדגיש את תפקודו התקין בתחומי העבודה והמשפחה. עוד מסר שלא חידש את רשיונו כבר 5 שנים, כשלתפיסתו אין מדובר בעבירה חמורה ולכן נמנע מלפעול לצורך חידוש הרשיון.

להערכת השירות, הנאשם התייחס באופן קונקרטי להתנהגותו, ללא הכרה בבעייתיות העולה ממנה, בהקשר של עמדותיו, דפוסי חשיבה והתנהגות המאפיינים אותו. ההתרשמות היא, כי הנאשם ביצע את העבירות על רקע קושי בקבלת סמכות, יחס מזלזל כלפי גורמי אכיפת החוק וחוסר ציות לחוקים, דפוסים עברייניים ואלימים מהעבר וקושי בהתמודדות עם סיטואציות מורכבות.

לאחר בחינת גורמי הסיכון והסיכוי, מעריך שירות המבחן כי קיים סיכון להישנות עבירות במצבו. עם זאת, לאור העובדה שהנאשם אינו מכיר בכך ולא מבטא קושי סביב מצבו, לא תהיה תועלת בהמשך מעורבות של שירות המבחן, ועל כן אין המלצה שיקומית בעניינו. עם זאת צוין, כי במסגרת שיקולי הענישה, יש להתחשב בתקופת מעצרו המהווה עבורו גבול חיצוני הממחיש לו את המחירים והשלכות התנהגותו הפלילית.

ראיות לעונש

ראיות המאשימה

4. ב"כ המאשימה הגישה את גיליון הרישום הפלילי של הנאשם (ת/1) ממנו עולה, כי לחובתו של הנאשם 9 הרשעות קודמות החל משנת 1981 (עוד מבית משפט לנוער) ועד לשנת 2004 בגין עבירות רכוש, נשק, אלימות, בריחה ממשמורת חוקית וסמים. בשנת 2003 הורשע בביצוע עבירות נשק משנת 2002, אז נדון למאסר בפועל לתקופה של 27 חודשים ורכיבי ענישה נלווים. הרשעתו האחרונה משנת 2004, עניינה בעבירת החזקת סם לצריכה עצמית משנת 2002, אז נדון למאסר על תנאי ורכיבי ענישה נלווים - לרבות פסילת רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים.

כמו כן הגישה את גיליון הרישום התעבורתי של הנאשם (ת/2) הכולל 43 הרשעות בין השנים 1991 עד 2008, הכוללות, בין השאר, עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה, נהיגה ברכב שרשיונו פקע, נהיגה בקלות ראש, ואי ציות לתמרור.

ראיות ההגנה

5. סנגורו של הנאשם הגיש מכתב החתום על ידי הרב יעקב גלויברמן ממפעל החסד "יד ביד" בלוד, אשר תיאר את הנאשם כאיש של נתינה שתורם למשפחות נזקקות (נ/1). כן הגיש מכתב החתום על ידי ראש העיר לוד בו מתוארת משפחתו של הנאשם, יכולת הנתינה של הנאשם, החרטה שביטא על מעשיו מן העבר והעובדה ששיקם את חייו והקים משפחה לתפארת (נ/2).

6. נשמעו דבריהם של מספר עדי הגנה. העידה גיסתו של הנאשם, גב' רויטל בן ישי, באשר לאורח חייה הנורמטיבי והתרומה של הנאשם להתפתחותו של בנה הבכור. תיארה את הנאשם כאיש שעבר שינוי של ממש, איש משפחה למופת ואיש עבודה.

העידה בנוסף גרושתו של הנאשם, הגב' רונית שלוש, אשר תיארה כיצד הנאשם ערך שינוי בחייו והפך לאיש עבודה חרוץ ולאיש משפחה לדוגמא. בעיקר הדגישה את הנזק שנגרם לשלוש בנוותיהם ממעצר אביהן וכן מסרה כי קיימת נכונות לקבל טיפול בקרב אנשי מקצוע על מנת להעמיק את ההבנה באשר לרקע להסתבכותו הנוכחית של הנאשם.

טיעונים לעונש

7. ב"כ המאשימה הדגישה, כי עסקין באירוע מתמשך אשר החל ביום 02/08/16, עת הנאשם ברח מדירה אליה הגיעו שוטרים על מנת לבצע מעצר כלפיו, המשיך בהימלטותו תוך סיכון המשתמשים בדרך ושוטרים וכלה בתפיסתו תוך מאבק עם השוטרים. פירטה את הערכים המוגנים שנפגעו ואת מכלול הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות. טענה, כי המסכת המתוארת בכתב האישום מעלה כי הנאשם לא בחל לסכן חיים של אנשים אחרים, לרבות חיי שוטרים שבאו לבצע את עבודתם וכן חייהם של המשתמשים בדרך ונוסעים תמימים, על מנת להציל את עורו. מדובר בנסיבה לחומרה לפיה הנאשם העדיף את המילוט של עצמו על פני פגיעה ברכוש או באנשים. האירוע הסלים חרף העובדה שהנאשם יכול היה לעצור את השתלשלות העניינים לאורך כל הדרך, אך מתוך בחירה שלו הוא המשיך להתנהל על מנת למלט את עצמו במהלך כל ימי האירוע.

באשר לעברו התעבורתי של הנאשם, הדגישה ב"כ המאשימה, כי חלק מההרשעות עניין בנהיגה ללא רישיון נהיגה, כשעולה שבמהלך 5 שנים לא חידש את רישיון הנהיגה שלו. בהקשר זה הפנתה לאמור בתסקיר שירות המבחן לפיו הנאשם מסר שהוא אינו מכיר בחשיבות של חידוש הרישיון. באשר לעברו הפלילי, אישרה כי הנאשם הפסיק את פעילותו הפלילית בין השנים 2004 עד 2014. עם זאת, גיליון הרישום הפלילי ונסיבות ההסתבכות הנוכחית מעלים כי אין לקבל את גישת עדי ההגנה כי הנאשם הוא אדם שערך שינוי בדרכי חשיבתו ובאורח חייו.

בהמשך הפנתה לתכנים המופיעים בתסקיר שירות המבחן לפיהם ההתייחסות של הנאשם מטשטשת, הוא מקבל על עצמו אחריות חלקית למעשיו, אינו מכיר בבעייתיות שהביאה אותו לחזור ולהסתבך בפלילים, והוא עדיין צורך סמים באופן ספורדי.

לגישתה, גם על בסיס האמור בתסקיר, כשירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית, הנאשם הוא אדם

שמעשיו ודרכו מעידים על מסוכנותו לציבור.

בסופו של יום עתרה לקביעת מתחם שנע בין 4 עד 7 שנות מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס, וביקשה למקם את הנאשם במרכז המתחם, כשהגישה מספר פסקי דין לתמיכה בעתירתה העונשית.

8. הסנגור ביקש להדגיש כי הנאשם הודה בכתב אישום אשר תוקן לקולא באופן דרמטי, וכיום משתקף ממנו אירוע של סיכון חיי אדם שמצוי במדרג הנמוך. עתר הוא ליתן משקל של ממש להודאת הנאשם אשר יכול היה לנהל הגנה ראויה, אך הוא הודה בהזדמנות הראשונה וחסך שמיעתם של 32 עדי תביעה.

הסנגור ביקש להדגיש במיוחד כי הוראת החיקוק החמורה של סיכון חיי אדם נוגעת להתנהלות הנאשם מול השוטרים דולב וציון, ואילו בגין המרדף המתואר בכתב האישום מיוחס לנאשם ביצוע עבירה של מעשה פזיזות ורשלנות. להבחנה זו, לגישתו, השלכות מכריעות באשר לענישה הראויה.

באשר לנסיבות הקשורות לביצוע העבירות טען הסנגור, כי שוטרים הגיעו לבית גרושתו והנאשם התנהל כאדם מפוחד ללא כל הסבר רציונלי, כשעבירה גררה עבירה ואין כוונת זדון מובהקת במעשיו, אלא הוא התנהל באופן לא מחושב. לטעמו, תסקיר שירות המבחן מחזק את הגישה כי המדובר במסכת שבמרכזה בהלה והפעלת שיקול דעת מוטעה. התסקיר משקף את האוטנטיות של הנאשם, את נסיבות חייו, את היותו איש משפחה, ואת העובדה שתקופת המעצר היוותה עבורו גבול חיצוני.

באשר לעבירות שביצע הנאשם בעבר, הצביע הסנגור על כך כי הרשעותיו בפלילים מוכיחות שהנאשם עבר שינוי של ממש שכן, העבירה אותה ביצע לאחרונה היא משנת 2004 ואילו בתעבורה העבירה האחרונה היא משנת 2008.

הסנגור עתר לקביעת מתחם עונש הולם שנע בין 10 עד 12 חודשי מאסר בפועל (כשהנאשם נעצר ביום 11/08/16) וביקש לסטות באופן ניכר מהמתחם, כך שניתן יהיה להסתפק בתקופת מעצרו ובכך לאפשר לנאשם לחזור למשפחתו וללוות את בנו ביום כלולותיו ואת בתו ביום גיוסה.

9. הנאשם בדברו לבית המשפט ביקש להדגיש כי הוא עזב את החיים העברייניים, אין לו הסבר מדוע ברח כשהשוטרים הגיעו לעצור אותו, והוא אדם בן 54 אשר ניהל אורח חיים שגרתי לחלוטין. הביע בוושה על מעשיו.

דין והכרעה

10. בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק העונשין בסעיף 40(א), לצורך קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

11. הנאשם, במעשיו, זלזל באופן מוחשי בשלטון החוק ובאוכפיו, כאשר עסקין במי שהחל בהימלטות על רקע צו מעצר שהוצא כנגדו, המשיך במנוסה ברכב כשאך בנס לא פגע בשוטר, נהג באופן נמהר בכבישים מבלי שהיה מורשה נהיגה, וכן הפגין התנגדות עיקשת למעצרו לאורך שלבי האירוע. בנוסף, העבירות שביצע טומנות בחובן פוטנציאל סיכון משמעותי לשוטרים ולציבור המשתמשים בדרך, תוך ערעור תחושת בטחון הציבור.

12. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות יאמר, כי אני מקבלת את גישת ההגנה לפיה, הוראת החיקוק החמורה של סיכון חיי אדם מתייחסת להתנהגות הנאשם כלפי השוטרים ציון ודולב, כאשר בשלב זה של האירוע, הנאשם כמעט ופגע בשוטר באופן שסיכן את חייו, בנוסף לפגיעה בכלי רכב של אזרח ובניידת משטרתית, והכל כחלק ממסכת ההימלטות שלו. בהמשך נהיגתו הנמהרת, אשר בוצעה בעוד הנאשם אינו מורשה נהיגה, העמיד הנאשם את המשתמשים בדרך בסיכון, כשהוא חצה צמתים באור אדום, עבר בין נתיבים ונהג בפראות. חרף האמור יצוין, כי בסופו של יום, כתב האישום אינו מפרט נזק ממשי שנגרם לגוף או לרכוש.

13. לעומת זאת, לא ניתן לקבל את הגישה לפיה כתב האישום מעלה התנהגות אימפולסיבית של אדם מפוחד. הנאשם נמלט מבית גרושתו בתעוזה, כשצעקות השוטרים שבאו לבצע צו מעצר נגדו לא הרתיעוהו. ההיתקלות הבאה עם אוכפי החוק התרחשה 8 ימים לאחר מכן, כשהפעם, כאמור, סיכן חיי שוטרים ונמלט ברכב מהמקום בנהיגה נמהרת בכבישים ובצמתים, עד שאבד הקשר עימו, ואותו רכב נמצא מוצת מספר שעות לאחר מכן. דפוס ההתנהגות המתוכנן של הנאשם המשיך, עת שכר צימר במושב ובו הסתתר מהמשטרה, כשגם במהלך ההיתקלות האחרונה עם השוטרים הכשיל את השוטרים אשר ניסו לאזקו. גם אם הסכנה המודעת לחיי אדם התמצתה במפגש הנקודתי עם השוטרים, כטענת ההגנה, עדיין מדובר במסכת הימלטות ממושכת בדרגת חומרה גבוהה, כשבכל שלב יכול היה הנאשם להתעשת ולהביא לגמר הפרשה.

13. מפסיקת בית-המשפט העליון יוצא מסר ברור לענין מדיניות הענישה הראויה, ולפיה:

"העבירה של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה טומנת בחובה פוטנציאל סיכון משמעותי לציבור משתמשי הדרך. מביצועה ניכר זלזול בחוק ובמשרתי הציבור האמונים על אכיפתו. פגיעה זו, בערכים חשובים בשיטתנו, היא העומדת בבסיס מגמת הפסיקה להחמרת הענישה בגינה." (ראו: ע"פ 291/13 אברהמים נגד מדינת ישראל [22.12.13], פסקה 8).

14. מתחם העונש ההולם יקבע בהתחשב במדיניות ענישה זו, ועל בסיס סיכון חיי השוטרים ציון ודולב בהיתקלות עימם, מסכת ההימלטות המתמשכת והמתוכננת על כל שלביה, ונהיגתו הנמהרת הפראית של הנאשם.

15. עיניתי בפסיקה שהוצגה על-ידי ב"כ הצדדים ובפסיקה נוספת, ולצורך קביעת מתחם העונש ההולם אציין את המרכזיים שבהם:

בע"פ 3641/14 **מדינת ישראל נגד חסונה** [2.7.14] (הוגש על-ידי ההגנה), נדון עניינו של משיב אשר הורשע, על יסוד הודאתו, בביצוע עבירות של סיכון חיי אדם, נהיגה בזמן פסילה ועבירות נלוות, ונדון בבית-המשפט המחוזי לעונש מאסר בפועל בן 15 חודשים. המשיב, אשר נהג בפסילה, לא נשמע להוראות שוטרים אשר קראו לו לעצור, האיץ וחצה צומת באור אדום, בהמשך האיץ שוב ופגע בניידת בעוצמה, המשיך בנסיעה פראית, עלה על מדרכות, נסע בניגוד לכיוון הנסיעה, ומחשש לפגיעה בעוברי אורח ירה שוטר באוויר ולכיוון גלגלי הרכב, כשלבסוף נחסם הרכב בסוכת אבלים. כשביקש השוטר לאזקו החל להשתולל וניסה להימלט. צוין, כי המשיב בעל עבר פלילי, אך לא ריצה עונש מאסר בפועל. שירות המבחן התרשם מקיומה של מסוכנות בינונית להישנות במעורבות פלילית.

ערעור המדינה על קולת העונש התקבל, בית המשפט העליון קבע מתחם עונש הולם אשר נע בין 22 ל- 48 חודשי מאסר בפועל, ועונשו של המשיב הוחמר ל - 25 חודשי מאסר בפועל כשהודגש, שערכאת הערעור אינה ממצב ממצה את הדין.

בע"פ 2330/14 **רוימי נגד מדינת ישראל** (מיום 11.9.14) נדון עניינו של מערער אשר הורשע על-פי הודאתו בכתב-אישום מתוקן, לאחר שנשמעו חלק מהראיות, בביצוע עבירות של סיכון חיי אדם לצד עבירות נלוות, לרבות נהיגה בזמן פסילה וללא רשיון נהיגה תקף. בעודו מצוי בפסילה, במהלך פעילות חסימה משטרתית, הבחינו שוטרים ברכבו של המערער וכרזו לו לעצור, הוא הגביר את מהירות הנסיעה, גרם לרכבים בנתיב שממול לסטות ממסלולם, וחצה קו הפרדה רצוף. בנקודת חסימה של המשטרה, כמעט ופגע בשוטר, חצה את מעגל התנועה בניגוד לכיוון התנועה וגרם למספר רכבים לסטות ממסלולם. לאחר שהמשיך בנסיעה, תוך חציית קו הפרדה רצוף, ניסה להימלט רגלית והתנגד למעצרו, ורק לאחר שרוסס בגז פלפל, נכבל. המערער כבן 49, לחובתו הרשעות קודמות לרבות מאסר על תנאי, אך מתסקיר שירות המבחן עלה אופק שיקומי, והוא כלל המלצה להארכת המאסר על תנאי וצו מבחן. נקבע מתחם ענישה שנע בין 24 ל- 60 חודשי מאסר, הושת על המערער עונש של 24 חודשי מאסר והמאסר על תנאי בן ה - 8 חודשים הופעל במצטבר, כך שסך הכל הושתו עליו 32 חודשי מאסר בפועל.

בית-המשפט העליון דחה את הערעור וקבע, כי בנסיבותיו החמורות של האירוע ובהינתן מדיניות הענישה הנוהגת המגיעה לכדי מספר שנות מאסר, מתחם הענישה שנקבע והעונש שהושת על המערער הולמים בנסיבות העניין.

ע"פ 3994/15 **מדינת ישראל נגד מחרום** וערעור שכנגד [3.5.15] (הוגש על-ידי ההגנה), בו נדון עניינו של משיב/מערער (להלן: המשיב), שהורשע לפי הודאתו בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, חבלה במזיד ברכב, הכשלת שוטר במילוי תפקידו, נהיגה בזמן פסילה, נהיגה בשכרות ונהיגה

ללא רישיון וללא ביטוח. המשיב, שהיה פסול נהיגה משנת 2006, נהג בשעת לילה, במהלך שנת 2013, בשכרות. משהבחינה בו ניידת החל בנהיגה פראית שכמעט פגעה בשוטר, והתנהל נגדו מרדף תוף התנגשות בניידת, ושוב כמעט פגיעה בשוטר. כשנעצר היה במצב של שכרות. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה שנע בין 10 ל- 36 חודשי מאסר בפועל, והשית עליו 12 חודשי מאסר בשים לב שלכך שהנאשם פנה לטיפול בהתמכרות לאלכוהול והומלץ על צו מבחן.

בית-המשפט העליון קבע, כי גם אם יימנע מלקבוע מסמרות, הרי שהמדובר במתחם עונש הולם נמוך מדי, ובכל מקרה, כשלמרדף נוספו גם שכרותו של המשיב ופסילתו הממושכת, יש להחמיר בעונש, אשר הועמד על 20 חודשי מאסר בפועל.

ע"פ 5953/15 **שוהאנה נגד מדינת ישראל** [31.12.15] עניינו במערער, בעל עבר פלילי ממשי, שהורשע על פי הודאתו בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והסעת שב"ח. המערער יצא מביתו ואסף שוהה בלתי-חוקי. באותה עת עמדו שני שוטרים בסמוך לניידת בשולי הכביש, הבחינו במערער וסימנו לו לעצור. המערער התעלם, המשיך בנסיעה מהירה, הסיט את הרכב לכיוון השוטרים שעמדו בשול הדרך, והשוטרים זזו הצידה כדי לא להיפגע. התנהל מרדף אחרי המערער, בסופו הניידת נאלצה לסטות לעבר שול הדרך ובלמה בלימת חירום כדי למנוע התנגשות חזיתית עם רכבו של המערער. המערער המשיך בנסיעה פרועה ונתפס רק לאחר מרדף רגלי. בית-המשפט המחוזי התחשב בעובדת אשפוזה של אשתו של המערער, והשית עליו עונש של 30 חודשי מאסר בפועל (ת.פ. (מחוזי מרכז) 44188-08-14 **מדינת ישראל נגד שוהאנה** [20.7.15]) הוגש על-ידי ההגנה). ערעור על חומרת העונש נדחה.

16. פסקי-דין אלו משקפים קשת מקרים רלבנטיים, כשברובם מתואר מרדף מסוכן יותר בכבישים, אך בהימלטות נקודתית בשונה מהימלטותו המתמשכת והמתוכננת של הנאשם. לכן, לאחר ביצוע אבחנות מתבקשות, אני קובעת מתחם עונש הולם אשר נע בין 24 - 60 חודשי מאסר בפועל.

17. בעניינו של הנאשם נטען כי יש מקום לחרוג מהמתחם על רקע אירועים משפחתיים קרובים ומכלול נסיבותיו. לא מצאתי כל בסיס לחרוג מהמתחם, לא משיקולי שיקום, או מטעמים מיוחדים אחרים, ועל כן, עונשו ייגזר בתוך המתחם תוך התחשבות בנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, כמפורט בסעיף 40'א' לחוק העונשין.

16. באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות, יצוין, לחומרה, כי המדובר במי שלחובתו עבר פלילי מכביד, אשר ניהל לאורך שנים חיים עברייניים, קיימת כיום התייחסות מטשטשת לחומרת העבירות, והנאשם לקח אחריות חלקית על מעשיו. עוד עולה, כי אינו מורתע מהגבול החיצוני של החוק, כשלא ראה לנכון לחדש רישיון נהיגה שלו במשך שנים, וכן הודה בכך שעד היום הוא צורך סמים באופן מזדמן. קיים סיכון להישנות ביצוע עבירות, ונוכח עמדותיו אין המלצה שיקומית בעניינו.

לזכותו, יש להתחשב בדמות המשפחתית שעלתה מבין עדויות בני משפחתו. נראה, כי יש ממש בטענת הנאשם, כי מאז שנת 2002, ערך שינוי ממשי באורחות חייו, לא הסתבך בפלילים, הקים עסק ומשפחה, והיווה מודל לחיקוי לבני משפחתו המורחבת. עוד אני מוכנה להניח לזכותו, שנוכח מכלול נסיבות אלו, הוא אכן חש בושה בגין הסתבכותו הנוכחית, כשיש ליתן משקל לנתון זה בהקשר של האפקט ההרתעתי של ההליך. לבסוף, יש מקום לתת ביטוי בענישה לעובדה שכתב-האישום תוקן באופן משמעותי לקולא, הנאשם הודה בו וחסך זמן שיפוטי. בנסיבות אלו, חרף האמור בתסקיר על רקע עברו הפלילי המכביד, אך הישן, הכרעתי היא כי יש להטיל עליו עונש אשר יהיה מעט מעל לרף התחתון של מתחם העונש ההולם שנקבע.

17. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים, כשהתחשבתי, בין השאר, בנסיבות המעשים והעושה, תוך שמירת יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם לבין תקופת המאסר שעל הנאשם לשאת, אני גוזרת את דינו של הנאשם כדלקמן:

30 חודשי מאסר בפועל אשר יימנו מיום מעצרו: 11.8.16.

12 חודשי מאסר על תנאי, שלא יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה לפי סעיף 332 לחוק העונשין; 6 חודשי מאסר על תנאי, שלא יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו כל עבירה כלפי שוטרים לפי סימן ג' לפרק ט' לחוק העונשין ו/או נהיגה ללא רשיון נהיגה ו/או עבירות לפי סעיף 338 לחוק העונשין.

קנס בסך 10,000 ₪ או 100 ימי מאסר תמורתו, לתשלום עד ליום 1.4.18.

הודעה זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ט"ו אלול תשע"ז, 06 ספטמבר 2017, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.